

pondrait mieux à leurs intentions et souleverait moins de doutes quant à la formation possible encore d'une branche de la science géographique?

3. Pourquoi la soi-disante »géographie appliquée« s'est-elle valoir si fortement dans les pays occidentaux, pendant qu'elle n'apparaît que très rarement dans les pays socialistes (et spécialement dans l'URSS), bien que les liaisons étroites entre la science et la vie pratique y soient plus favorisées?

4. Est-ce qu'il faut considérer la géographie appliquée comme une branche de la science géographique en quelque manière indépendante, avec un domaine d'activité assez nouvel, ou il ne s'agit que de l'application tout court de la géographie, formée auparavant comme science »pure« et théorique?

5. Est-ce qu'il s'agit, dans la géographie appliquée, de l'application de la géographie »unitaire« ou plutôt des différentes branches particulières des connaissances géographiques?

D'après l'avis de l'auteur du compte-rendu, il faut, pour répondre aux deux premières questions, tout d'abord mieux préciser l'objet même de la science géographique et par là aussi l'objet et les caractères de la »géographie appliquée«, se qui n'est pas encore suffisamment fait. Cependant, parmi les raisons les plus importantes qui ont poussé si fortement, dans les pays capitalistes, au lieu de se contenter de »l'application de la géographie« tout court, au premier plan la tendance à la formation d'une »géographie appliquée« particulière à côté de la science géographique »pure«, sont, d'après l'avis de l'auteur, les efforts non seulement à infiltrer dans la vie pratique l'esprit géographique (c'est qui est très positif), mais surtout de procurer aux institutions géographiques et aux géographes en dehors des écoles et des universités des moyens matériels plus importants. En tenant compte de cette raison, il est assez facile répondre aussi à la troisième question. Aussi la réponse à la quatrième question dépend de notre vue sur les trois premières: si l'objet de la géographie »appliquée« et de la géographie »pure« est le même, il s'agirait de poser un »faux problème« (Philipponneau) en cherchant entre les deux orientations du travail des géographes des différences par principe. Quant à la cinquième question, la conception de la géographie comme science de synthèse, ayant pour son objet un complexe physique et humaine dans un cadre spatial, engendre automatiquement aussi la conception de son application: celle-ci se trouverait surtout dans l'aménagement de l'espace et la planification régionale. La conception des branches géographiques séparées, au contraire, mène, selon l'avis de l'auteur, aussi dans les applications pratiques vers un demembrement complet de la géographie, les géographes »appliqués« y devenant, bon gré mal gré, des géologues, de météorologues, des démographes, des économistes, des sociologues etc. sans aucun avantage sur les spécialistes des ces disciplines, formés comme tels dès commencement.

OBISK PRI MADŽARSKIH GEOGRAFIH OB DEVETDESETLETNICI MADŽARSKEGA GEOGRAFSKEGA DRUŠTVA

Svetozar Ilešič

V dneh od 12. do 14. septembra 1962 je bila na Madžarskem jubilejna geografska konferenca, ki sta jo ob priliki 90-letnice Madžarskega geografskega društva (*Magyar Földrajzi Társaság*) organizirala Madžarska akademija znanosti in društvo — jubilant. Organizator je na konferenco povabil tudi podpisanege.

Slavnostna otvoritev konference je bila 12. septembra dopoldne v Budimpešti in sicer v dvorani Madžarske akademije znanosti ob Donavi. Po kratkih pozdravnih besedah predsednika madžarskega nacionalnega komiteja za geografijo prof. Sándorja Radó-ja je imel prof. Pál Zoltán Szábo slavnostni govor ob 90-letnici ustanovitve društva. Zatem so bili prečitani v madžarščini

referati inozemskih gostov, od katerih je vsakdo s kratkimi uvodnimi besedami v svojem jeziku nakazal osnovno problematiko referata. Med najvidnejšimi zunanji gosti so bili L. Dudley Stamp (Vel. Britanija), K. A. Šališček in P. M. Alampijev (ZSSR), S. Chaterjee (Indija), J. Kondracki (Poljska), D. Gribaldi (Italija), H. Bobek (Avstrija), K. Herbst (Romunija) in J. F. Gellert (NDR). Podpisani je pozdravil zborovanje v imenu geografov Jugoslavije, v svojem referatu pa je prikazal sedanje stanje študija ekonomskogeografske regionalizacije v Jugoslaviji.

V dneh 13. in 14. septembra je konferenca nadaljevala zasedanje ob Blatnem jezeru in sicer je sekcija za fizično geografijo zasedala v kraju Balatonvilágos, sekcija za ekonomsko geografijo pa v kraju Balatonszabadi. Na konferenci so referirali madžarski geografi in sicer v madžarsčini, zunanji udeleženci pa smo lahko spremljali njihova izvajanja, pa tudi diskutirali o njih na osnovi angleških, ruskih in nemških prevodov, ki smo jih dobili v roke v obliki dveh posebnih publikacij. V sekciji za fizično geografijo je imel uvodni načelni referat znani madžarski specialist za kras Pál Zoltán Szá b ó. Govoril je o pomenu fizične geografije za kompleksno reševanje gospodarskih vprašanj. O tem referatu nekaj več poročamo na drugem mestu tega »Geografskega vestnika« (str. 88). Isti avtor je imel tudi referat o dinamiki in morfološki dejavnosti podzemeljskih vodnih tokov v karbonatnih kameninah. Zoltán Borsy je v svojem referatu kompleksno karakteriziral in ovrednotil Nyírség, pokrajino v severozahodnem delu Alfölda. Antal Papp je na podoben način označil onkraj Tise ležečo pokrajino Körös. Sledil je referat Marosi-Szilárd, »Fizično-geografski pogoji gospodarskega življenja v Somogyiskem gričevju« (pokrajini med Blatnim jezerom in Dravo). Zoltán Pinczés je dal kompleksno označbo Zemplénskega hribovja, znani geomorfolog Bela Bulla (ki je na žalost teden pred konferenco nenadoma umrl) pa je pripravil referat o ostankih terciarnih uravnav na Madžarskem. Laszló Kádár je govoril o prirodnem sistemu erozijskih oblik na površju zemlje, Márton Pécsi je imel referat o nastanku korozijskih površin, poročal pa je tudi o geomorfološki pregledni karti Madžarske, Sándor Láng pa je govoril o prirodnih svojstvih hribovja Cserhát kot energetskih virih.

V sekciji za ekonomsko geografijo sta bila na uvodnem mestu dva načelna referata. V prvem je Sándor Radó orisal naloge ekonomskogeografskih raziskovanj v Madžarski ljudski republiki, v drugem pa je György Markos poskušal opredeliti osnovne kategorije geografije (o obeh referatih prim. tudi poročilo v tem »Geografskem vestniku« na str. 88). László Köszegi je poročal o nekaterih problemih ekonomske rajonizacije Madžarske, zveze tega rajoniranja s prometom pa je obravnaval Gyula Krajkó. János Kolta je govoril o gospodarskem pomenu populacijskogeografskih raziskovanj, György Enyedi o geografskih tipih kmetijstva na Madžarskem, Sándor Kernács o proučevanju pogojev kmetijske proizvodnje za njeno razmestitev, Gábor Gécsy o uporabi pedološkega kartiranja za določevanje področij za kulturne sadeže, László Simon o nekaterih regionalnih problemih intenzivnega kmetijstva, Béla Sárfalvi o kmetijskih kulturah na pešenih tleh Madžarske, Kóchné Györkös Erszébet o kmetijskih karakteristikah ekonomske regije Kisalföld, Edit Lettrich o industrijskih aglomeracijah na Madžarskem, Ferenc Boros o najvažnejših vprašanjih razvoja v omrežju naselij na Madžarskem, György Köszegfalvy o nekaterih problemih planiranja bodočega razvoja in preoblikovanja naselij kmetijskega značaja in Erszébet Zalai o gospodarskogeografskih raziskovanjih na rekreacijskem področju Blatnega jezera.

Zunanji gostom je služila v odlično informacijo o geografskih problemih Madžarske prav tedaj izišla knjiga Márton Pecci — Béla Sárfalvi, *Die Geographie Ungarns*, Corvina Verlag, Budapest 1962 (599 strani).

Po zasedanju ob Blatnem jezeru je večina udeležencev odšla na tridnevno ekskurzijo na področje Miškolca, Debrecena in puste Hortobágy.

Velik pomen jubilejne konference madžarskih geografov je bil brez dvoma v tem, da se je na njej pokazala solidna, raven njihovega raziskovalnega dela,

še posebno v zvezi s potrebami prakse, prav tako pa v tem, da se je s tem delom podrobneje seznanila mednarodna geografska javnost.

Pripomnim naj še, da nas je zunanje goste presenetila izredno topla in prisrčna gostoljubnost, ki so nam jo izkazovali madžarski tovariši. Še posebno pa bi želel poudariti, da so ob tej priliki madžarski geografi s prof. Sándorjem Radó na čelu ob vsakem koraku pokazali živo željo za sodelovanje z jugoslovanskimi geografi, s katerimi jih vežeta podobno geografsko okolje in družbeni razvoj. Konkretno so to bili prvi tesnejši stiki med nami po drugi svetovni vojni. Naš bližnji znanec že doslej je bil samo dr. György Enyedi, s katerim smo vključeni v skupno mednarodno akcijo kartiranja izrabe tal že od varšavske konference o tej tematiki l. 1960 dalje. Dr. Enyedi s svojimi sodelavci je tudi tokrat dal konkretno pobudo, da bi se sodelovanje na tem polju začelo neposredno med Madžari in Jugoslovani. Vsekakor bi morali tudi z naše strani to pobudo podpreti. S tem bi se obojestransko oplajali, saj se ravno iz številnih člankov Enyedija o agrarnogeografski regionalizaciji in o geografskih tipih kmetijstva na Madžarskem, zlasti pa še iz nad vse zanimive, na žalost samo v madžarščini napisane sintetične knjige o madžarskih agrarno-produkcijskih področjih Madžarske (Bernát Tivadar — György Enyedi, A magyar mezőgazdaság termelési körzetei, Mezőgazdasági Kiado, Budapest 1961, strani 168 s številnimi kartami) vidijo solidni rezultati tega dela, ki bi nas zanimali predvsem pri podobnih proučevanjih v naših panonskih in subpanonskih pokrajinah.

Résumé: Une visite chez les géographes hongrois à l'occasion du 90e anniversaire de la Société hongroise de Géographie.

Svetozar Ilešič

L'auteur qui a représenté les géographes yougoslaves à la Conférence scientifique, organisée en septembre 1962 à Budapest et dans la région de Balaton par l'Académie hongroise des Sciences, à l'occasion du 90e anniversaire de la Société hongroise de Géographie, présente un bref rapport sur la Conférence en soulignant la solidité des résultats du travail des géographes hongrois, démontrée pendant la Conférence, ainsi que leur vif désir d'entrer en une collaboration étroite avec les géographes des autres pays, parmi eux spécialement aussi avec les géographes yougoslaves.

I. MEDNARODNI SPELEOLOŠKI KOLOKVIJ V GRČIJI

Ivan Gams

Kolokvij je priredilo v Atenah Grško speleološko društvo. Trajal je od 28. avgusta do 1. septembra 1963. Med udeleženci, ki so prišli iz okoli 18 držav, smo bili tudi štirje Slovenci, ki smo edini zastopali Jugoslavijo. Poročevalec se je kolokvija udeležil kot delegat Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

Tema kolokvija je bila: nihanje morske gladine v Mediteranu v kvartarni dobi ter obalne jame. Grški speleologi so se odločili za to temo iz raznih razlogov. Njihova domovina, ki premore precej antičnih spomenikov vzdolž dolge obale in tudi kraških jam, je tektonsko mlado in ponekod še vedno menirno ozemlje. Oscilacija morske gladine pa je tudi sicer aktualna in še ne povsem razčiščena snov sodobnega znanstvenega raziskovanja. Iz referatov, ki so bili ob hkratnem prevajanju na tri mednarodne jezike vsi prebrani na plenarnih sestankih, smo zvedeli o tej tematiki precej novega. G. G. Higgins je pri raziskavi »Nestorjeve jame« pri grškem kraju Pilos ugotovil, da se je v würmskem interstadialu ali v prejšnji interglacialni dobi morska gladina obdobjno dvignila za 90 m (ali se je za toliko spustilo ozemlje). G. G. Mistardis je